

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 849/05
17.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića, mr Sretka Jankovića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela silovanja iz člana 103. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi branilaca optuženog AA, advokata AB i advokata AV, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu K broj 521/03 od 20. 10. 2004. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, advokata AB, a u odsustvu zamenika Republičkog javnog tužioca, koji je uredno obavešten, dana 17. 10. 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branilaca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Beogradu K broj 521/03 od 20. 10. 2004. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Okružnog suda u u Beogradu K broj 521/03 od 20. 10. 2004. godine, optuženi AA, oglašen je krivim zbog krivičnog dela silovanja iz člana 103. stav 1. KZ RS, pa je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 4 godine.

Optuženi je na osnovu člana 193. i 196. ZKP, obavezan da na ime troškova ovog krivičnog postupka plati sudu iznos od 32.500,00 dinara, a na ime sudskog paušala iznos od 5.000,00 dinara, u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Na osnovu odredbe člana 206. ZKP, zakonski zastupnik oštećene BB, VV upućen je na parnicu radi ostvarivanja svog imovinsko-pravnog zahteva.

Protiv ove presude žalbu su izjavili branioci optuženog, advokat AB i advokat AV, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da se prvostepena presuda preinači, tako što će Vrhovni sud optuženog AA osloboditi od optužbe, jer nije dokazano da je isti učinio delo za koje je optužen, ili pak istu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Zamenik Republičkog javni tužilac Srbije u podnesku Ktž. broj 990/05 od 24. 05. 2005.godine predložio je da Vrhovni sud Srbije odbije kao neosnovanu žalbu branilaca optuženog AA, a prvostepenu presudu potvrdi.

Vrhovni sud je, razmotrio spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP. pa je nakon ocene žalbenih navoda, na sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenog zamenika Republičkog javnog tužioca, a u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca advokata AB, našao:

Žalba je neosnovana.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, uvek pazi po službenoj dužnosti.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka branioci optuženog ne ukazuju konkretno ni na jednu bitnu povredu, već obrazloženje ovog žalbenog osnova svode na osporavanje utvrđenog činjeničnog stanja.

Pobijajući presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i stim u vezi ukazujući na povredu krivičnog zakona, žalbom branilaca optuženog se osporava pravilnost činjeničnih zaključaka prvostepenog suda u pogledu odlučnih činjenica bitnih za postojanje krivičnog dela i krivične odgovornosti optuženog AA. S tim u vezi žalbom se ističe da prvostepeni sud nije na pouzdan način utvrdio da je optuženi AA preduzeo radnju izvršenja krivičnog dela koje mu je stavljeno na teret, te se osporava utvrđenje prvostepenog suda da je oštećena, telesne povrede opisane u izreci prvostepene presude, zadobila usled udaraca sekirom zadatih od strane optuženog, ukazujući da je nelogično da su povrede na desnoj strani tela koje su konstatovane kod oštećene, nanete prilikom obljube, udarcima optuženog za koga je utvrđeno da je desnoruk. Pobijajući presudu po ovom osnovu žalbom se osporava i ocena iskaza oštećene BB, saslušane u svojstvu svedoka, kao i svedoka SS, te nalaza i mišljenja komisije veštaka GG i DD, kao i nalaza i mišljenja veštaka Instituta za sudsku medicinu i to u pogledu utvrđivanja postojanja obljubne moći optuženog. Istovremeno se ukazuje na propust prvostepenog suda da suoči optuženog sa sudskim veštacima u pogledu vremena trajanja ukrućenosti za vreme erektivnog testa.

Po oceni Vrhovnog suda, činjenično stanje u prvostepenoj presudi pravilno je i u potpunosti utvrđeno jer je prvostepeni sud svestrano ocenio sve izvedene dokaze pojedinačno i u međusobnoj povezanosti kao i sa odbranom optuženog.

Pravilnom ocenom odbrane optuženog AA i svih izvedenih dokaza, prvostepeni sud je nesumnjivo utvrdio da je optuženi AA u vreme, na mestu i na način opisan u izreci i odgovarajućim delovima obrazloženja presude, upotrebio silu prema oštećenoj BB i to takvog intenziteta da je bila podobna za slomi otpor žrtve, da je oštećenoj uputio otvorenu pretnju izjavivši da će joj odseći glavu ako bude vikala, te da je obljubio oštećenu tako što je svojim polnim organom prodro u njen polni organ.

Po oceni Vrhovnog suda, žalbeni navod branilaca optuženog, kojim se ukazuje da je neprihvatljiv zaključak prvostepenog suda da je optuženi koji je desnoruk, udarajući sekirom oštećenu prilikom obljube, istoj naneo telesne povrede u predelu desnog dela tela, ocenjen je kao neosnovan, imajući u vidu da je prvostepeni sud utvrdio da je optuženi upotrebljavao silu prema optuženoj i pre samog čina obljube kada ju je odvuкао prema šumi, oborio je na zemlju i kanapom joj vezao ruke za drvo, te stoga nije isključena mogućnost da su joj označene telesne povrede nanete i tom prilikom, pri tom nalazeći da je pravilan stav prvostepenog suda da postojanje telesne povrede nije zakonsko obeležje krivičnog dela silovanja iz člana 103. stav 1. KZ RS, te čak i da nije bilo telesne povrede u konkretnom slučaju bi krivično delo postojalo, s obzirom da je potpuno rasvetljeno na koji način je optuženi silom prinudio oštećenu na obljubu uz pretnju da će joj sekirom odseći glavu.

Prihvatajući kao objektivan i stručan nalaz i mišljenje veštaka GG i DD, kojim je utvrđeno da iskaz oštećene BB nije rezultat konfabulacije, simulacije niti manipulacije, te da je sugestivnost, jedna od osobina umerene mentalne retardacije koja je konstatovana kod oštećene, ali da unapred učenje priče prevazilazi njene mogućnosti, prvostepeni sud je pravilno, kao verodostojan, prihvatio iskaz oštećene BB koji se dopunjuje i u skladu je sa iskazom svedoka SS, kao i sa nalazom i mišljenjem Instituta za sudsku medicinu iz koga proizlazi da je kod oštećene u vreme kritičnog događaja došlo do razdevičenja. Stoga, Vrhovni sud nalazi da se žalbom branilaca optuženog neosnovano osporava ocena iskaza označenih svedoka.

Na osnovu nalaza i mišljenja Instituta za sudsku medicinu i iskaza veštaka ĐĐ, datog na osnovu neposrednog

pregleda optuženog, te uvidom u fotodokumentaciju Instituta za sudsku medicinu, pravilno je prvostepeni sud utvrdio da je optuženi u vreme izvršenja krivičnog dela posedovao obljubnu moć i da kod istog ne postoji ni jedno organsko stanje koje bi ometalo postizanje ukrućenosti polnog uda, odnosno koje bi ga onemogućavalo da izvrši obljubu, zbog čega je, po oceni Vrhovnog suda, pravilan zaključak prvostepenog suda kada je našao da je neprihvatljiva odbrana optuženog u delu u kojem tvrdi da nije u mogućnosti da ima seksualni kontakt sa ženom, jer ne može da postigne erekciju, a za koji zaključak je dao detaljne razloge koje u svemu kao pravilne prihvata i Vrhovni sud.

Vrhovni sud nalazi da je neosnovan žalbeni navod branilaca optuženog da je prvostepeni sud propustio da suoči optuženog i sudske veštake i to na okolnost vremenskog trajanja ukrućenosti polnog uda za vreme erektivnog testa, budući da su njihovi iskazi u ovom delu protivrečni, s obzirom da se u konkretnom slučaju ne radi o odlučnoj činjenici čije je utvrđivanje bilo od bitnog uticaja za odlučivanje u ovoj krivično pravnoj stvari.

Ostali navodi žalbe branilaca optuženog u kojima iznose svoju verziju događaja i daju sopstvenu ocenu pojedinih dokaza bez uticaja su na drugačiji ishod ovog krivičnog postupka.

Na pravilno i potpunu utvrđeno činjenično stanje, pravilno je primenjen krivični zakon kada su radnje optuženog AA, pravno kvalifikovane kao krivično delo silovanja iz člana 103. stav 1. KZ RS, te je s tim u vezi prvostepeni sud u presudi dao jasne i dovoljne razloge koje Vrhovni sud u svemu prihvata, pa se navodi u žalbi branilaca optuženog, da je u konkretnom slučaju povređen krivični zakon, pokazuju neosnovanim.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, a povodom žalbe branilaca optuženog, Vrhovni sud nalazi da je pravilno prvostepeni sud utvrdio sve okolnosti u smislu člana 41. OKZ, koje su od uticaja na odmeravanje kazne optuženom, a kojim okolnostima je dao odgovarajući značaj i pravilno optuženog AA za izvršeno krivično delo silovanja iz člana 103. stav 1. KZ RS osudio na kaznu zatvora u trajanju od 4 godine.

Po nalaženju ovoga suda tako odmerena kazna srazmerna je težini i stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela, kao i stepenu krivične odgovornosti optuženog te je nužna ali i dovoljna za postizanje svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ. Stoga se i žalba branilaca optuženog u delu zbog odluke o kazni ocenjuje kao neosnovana.

Na osnovu svega izloženog Vrhovni sud je na osnovu člana 388. ZKP, doneo odluku kao u izreci presude.

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović, s.r. Janko Lazarević. s.r.

Za tačnost otpavka

MĐ